

gers Flid og Sparsommelighed. Men Erhvervenes Stilling bliver selv sagt i høj Grad vanskeliggjort derved.

Naar nu Genforeningen til Trods for disse til visse meget følelige Vanskeligheder er gaaet saa godt, som Tilfældet er, ligger det for en stor Del i, at vi nu er kommet hjem til vort gamle Moderland og har en alvorlig Villie til sammen med det at arbejde os gennem de vanskelige Tider. Vi har faaet en lang Række af danske Love, og en hel Række maa følge efter. Forskellige kommunale Love er under Opsejling, og jeg maa her bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at fremsætte Forslag om Indførelse af dansk Vejlov i de sønderjydske Landsdele. Vi staaer foran Udbygningen af vore Amtsveje, Forarbejderne er allerede begyndt, og til Foraaret skal der tages fat paa Kraft. Det er derfor nødvendigt, at vi har den danske Lov som Rettesnor ved disse store og meget vigtige Arbejder.

Jeg vil takke den samme højtærede Minister for den Overenskomst, der er truffet med Byernes Repræsentanter angaaende Udvidelsen af vore Havne; vi haaber, at den høje Rigsdag vil tiltræde Bevillingerne. Det er jo et Led i de Bestræbelser, der er fremme for at sætte de genvundne Landsdele paa Højde med det øvrige Land, og vil være i alles velforstaaede Interesse.

Jeg vil ogsaa gerne lægge et godt Ord ind for en lille Bevilling til Augustenborg By til Uddybning af Havnen, til Regulering af Sejlløbet og til Istandsættelse af Bolværket, der har lidt meget i Krigen. Augustenborg er en af de Byer, der er daarligst stillet; denne lille By, paa neppe 1000 Indbyggere, har tabt henved 200 Indbyggere, fordi Seminariet der er standset og der ikke er kommet noget i Stedet. Det vilde være paa sin Plads at give Augustenborg en lille Bevilling i Lighed med, hvad Graasten fik i Fjor.

Ligeledes takker jeg den højtærede Minister for, at han, sammen med Havneanlægget i Sønderborg, ogsaa vil løse Spørgsmaalet om en Forbindelse over Allsund. Denne Forbindelse er jo et Led i den store Plan om en Jernbaneforbindelse mellem det sydlige Sønderjylland over Als til Øerne og København. Den hviler endnu i Jernbanekommissionens Haand, og det vil nok tage nogen Tid, inden disse store Planer kommer til Udførelse. Da Forholdene i trafikal Henseende er ganske uholdbare, idet Transporten fra Fastlandet til Als

fordyres ved Omladning og Overkørsel i en ganske uforholdsmæssig Grad, er vi glade for, at denne paatænkte Færgeforbindelse nu kommer til Udførelse sammen med Havneanlægget.

Jernbaner er ikke netop Trumf i Øjeblikket, og jeg skal derfor ikke tale meget om dem. Vi haaber dog, at naar Jernbanekommissionen faar afgivet Betænkning, vil Arbejderne derved blive paabegyndt. Det er tvungende nødvendigt, at der kommer lidt Rede i de Rumer, som forskellige tyske Jernbanemænd har ristet nede i vore sydlige Landdele, ud og ind, paa Kryds og tværs. Det er nødvendigt, at der kommer lidt Orden i dette Vilderede, saaledes at der bliver skabt et fornuftigt Jernbanenet, der kan fremme Landsdelenes Udvikling.

Maa jeg ogsaa bede den højtærede Landbrugsminister om at indføre den danske Jagtlov eller helst en ny og forbedret Udgave af den i de sønderjydske Landsdele. Vi har den tyske Jagtlov som gældende Lov, men den kan vi ikke beholde, fordi den indeholder Privilegier for de store Grundejere. Den, der ejer 75 ha Jord i et sammenhængende Stykke, har selv Jagtretten paa det; de mindre Jordejere, de, der har under 75 ha, slaas sammen i fælles Jagtdistrikter, der bliver forpagtet ud af Kommuneforstanderen, der her har en meget stor Myndighed. Og nu er det saaledes, at disse Forpagtningskontrakter er ved at løbe ud og skal fornyes. Der er i det hele taget ved at blive Strid om disse Forpagtningskontrakter, og der er ved at komme Kaos, idet der er enkelte, der mener, at de allerede nu kan rette sig efter den danske Jagtlov. Derfor er det nødvendigt, at vi nu faar en Forandring. Det er ikke, fordi vi just er begejstrede for den danske Jagtlov. Vi tror, dens Indførelse vil bevirke, at Vildtet tager af, og at Marksikkerheden bliver ringere. Herovre er Tilfredsheden jo ogsaa nok noget blandet; jeg hørte for nogen Tid siden et æret Medlem her fra Tingets Talerstol lyse efter en ny Jagtlov ogsaa for Danmarks Vedkommende. Efter dansk Lov har jo enhver Jagtretten paa sin egen Grund, men det betyder nok ikke saa meget, siden Aviserne vrimler af Annoncer, hvor Ejerne forbyder Folk at jage paa deres Jorder. Desuden lader det til, at man ikke blot skyder Krybskytter — jeg ved for Resten heller ikke, om man har Lov til det —, men ogsaa sagesløse Personer, og for Folk, der er kommet heldigt hjem fra Verdenskrigen og har begyndt at vænne sig til Fredens Velsignelser, er det